

[Svend Aage Jensby]

Når vi ikke har næret betænkeligheder ved at gå ind for forslaget, hænger det endvidere sammen med følgende: Ordningen er obligatorisk alene for de selskaber, hvis første indkomstår begynder på datoen for lovforslagets fremsættelse, og der er altså ikke nogen tilbagevirkende effekt i det. Nye selskaber opfanges af ordningen. Acontoskatten på 50 pct. synes vi er rimelig, når man ser, at det er et tal, der skal tages af gennemsnittet af de sidste tre års indkomstskat, så det giver et rimelig sikkert grundlag for at fastsætte acontoskattens størrelse, og der foreslås en rimelig godtgørelse for meget betalt skat og et passende tillæg for lidt betalt acontoskat. Endelig er der åbnet for nogle muligheder for særordninger, hvis det viser sig, at der er behov for det.

Jeg er enig med hr. Klaus Hækkerup i, at vi bør diskutere overgangsbestemmelserne, for de kan godt umiddelbart forekomme lidt vanskeligt overskuelige, men bortset fra det kan vi helt støtte forslaget.

**Jes Lunde (SF):**

Dette forslag lyder jo meget besnærende. Hvorfor have en skat på 38 pct., som man først skal betale efter et stykke tid, hvis det reelt svarer til 34 pct.? Så kan vi da lige så godt nedsætte procenten, og så ser det meget bedre ud, når udlændinge skal lave sammenligninger, når de skal tage stilling til, hvor de skal investere, osv. Det lyder jo meget besnærende og i princippet logisk. Problemet er bare, at det ikke går op: Der er underskud i de regnestykker, man kan lave på det.

Hvis en virksomhed skal betale skat af en indkomst på 100.000 kr. i 1992, skulle den have betalt 38.000 kr. i skat den 20. november 1993. Nu kan den i stedet betale 34.000 kr. pr. 31. december 1992. Hvis vi regner lidt på, hvilken renteudgift det vil give virksomheden at låne disse 34.000 kr. i perioden frem til det tidspunkt, hvor den skulle have betalt, kommer vi frem til en renteudgift på omkring 3.000 kr. – fradragsberettiget selvfølgelig, så det reelt er et par tusinde kroner – og summa summarum får vi et regnestykke, hvor det, den nu betaler ved at betale de 34.000 kr. plus en renteudgift af at skulle betale det på et tidligere tidspunkt, er 36.000 kr. i stedet for 38.000 kr.

Det, der altså er plads til efter denne logik, er en nedsættelse af skatteprocenten til 36 for

indkomståret 1992 og ikke 34. Når vi når frem til 1993, er regnestykket en smule anderledes: Der er der plads til en nedsættelse af skatteprocenten fra 38 til 36,8.

Jeg synes, Skatteudvalget bør studere denne lovgivning meget grundigt, for der er fup i det. Der er tale om, at staten taber penge på det. Man nedsætter selskabsskatten klart mere, end der er råd til, når man tager hensyn til den logik, der er tilsigtet med lovforslaget. Det synes vi er for galt. Vi synes ikke, der er råd til at give skattelettelser til selskaberne i øjeblikket; hvis vi overhovedet skal beskæftige os med skatteomlægninger, er det ikke her, vi skal starte.

Her er et område, hvor skattebetalingen er faldet meget markant i de senere år. For dem, der er under virksomhedsordningen, er det jo helt oppe fra 73-74 pct. og ned til 34 pct. i løbet af forholdsvis få år, der er sket i skattelempelse, samtidig med at vi har en meget voldsom beskatning af de laveste indkomster i Danmark – en beskatning, der er klart over, hvad man foretager i landene omkring os. For SF at se var det hos de laveste indkomster, man skulle se sig om efter mulighed for at lempe skatterne, og ikke disse erhvervsskatter, som er blevet lempet meget kraftigt i forvejen.

Vi kan altså ikke støtte lovforslaget. Vi tror, det giver staten et betydeligt provenutab.

(Kort bemærkning).

**Stavad (S):**

For at hr. Jes Lundes udsagn ikke skal stå uimodsagt, vil jeg bare lige sige, at det, som vi har givet tilslutning til efter saglige beregninger, er, at vi holder en uændret skat, når vi tager hensyn til likviditetstab, ved, at vi får en samtidighedsskat. Derfor synes jeg ikke, vi her skal bevæge os ud i en stor diskussion om teknik, men at vi skal foretage en helt nøgtern vurdering af det under udvalgsarbejdet. Jeg føler mig meget overbevist om, at hr. Jes Lunde, når vi kommer frem til andenbehandlingen, vil erkende, at han har uret, og derfor kan vi alle sammen glæde os til, at vi kommer til det punkt.

(Kort bemærkning).

**Klaus Hækkerup (S):**

Bortset fra, at jeg er helt enig med hr. Stavad, vil jeg da også bemærke, at vi selvfølgelig